

Krisztus a téma

Köszöntés: „Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségédért! Miért mondanák a pogányok: Hol van az ő Istenük? A mi Istenünk a mennyben van, megalkotott mindent, amit akart (Zsolt 115,1-3)!” Ámen.

Gyülekező ének: 231: 1-3: Uram, a te Igéd nekem...

Fennálló ének: 89: 1: Az Úrnak irgalmát örökké éneklem...

Fő ének: 233: 1-6: Úr Isten, te tarts meg minket...

Előfohász: „Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket. „...inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben (Dán 9,18b, Lk 10,20).” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 7, 40-53

„A sokaságból azok, akik hallották ezt az igét, ezt mondták: „Valóban ez a próféta.” Mások így szóltak: „A Krisztus ez.” Többen pedig ezt mondták rá: „Csak nem Galileából jön el a Krisztus? Nem az Írás mondta-e, hogy Dávid magvából és Betlehemből, abból a faluból, ahol Dávid élt, jön el a Krisztus?” Ellentét támadt tehát miatta a sokaságban: némelyek közülük el akarták fogni, de senki sem vetette rá a kezét. A szolgák ekkor visszamentek a főpapokhoz és farizeusokhoz, akik ezt kérdezték tőlük: „Miért nem hoztátok ide?” A szolgák így feleltek: „Ember még így soha nem beszélt, ahogyan ő.” A farizeusok ezt mondták nekik: „Titeket is megtévesztett? Vajon a vezetőik vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki? De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!” Ekkor Nikodémus, aki korábban már járt nála, és közülük való volt, így szólt hozzájuk: „Elítéli-e az embert a mi törvényünk, míg ki nem hallgatták, és meg nem tudták tőle, hogy mit tett?” Azok pedig így válaszoltak neki: „Talán te is galileai vagy? Nézz utána és lásd be, hogy Galileából nem támad próféta.” Ezután mindenki hazament.”

Előima

Köszönöm Istenem, hogy ma is arra figyelmeztetsz, hogy nem a magamé vagyok, hanem a tied, és a tied is maradok, Uram. Kicsi vagyok én ahhoz a szívbeli könyörületességhez képest, amivel meglátogattál önmagam sötétségében. Kicsi vagyok mindennek a felismeréséhez ebben a nagyvilágban. Kicsi vagyok a hatalmas bűn megvallásához. Kicsi vagyok a testvér felkarolásához. Kicsi vagyok! Segíts Uram, hogy Rólad és Veled ne vélemények szülessenek közöttünk és bennünk, hanem az a hitbeli meggyőződés járja át bensőnk, hogy aki Benned

bízik, annak valóban örök élete van. Örvendeztess meg bennünket szabadításoddal, erőddel és hatalmaddal, hogy ne a félelem járja át szívünket, amikor Rád tekintünk és Téged hallgatunk, hanem a Veled való közösség drága öröme, amit Benned ajándékozott az Atya nekünk. Köszönjük, hogy öröme és hűségre hívsz bennünket, hogy minden nap Neked szenteljük egész szívünket, teljes lelkünket, egész elménket és teljes erőnket. Jóságos Urunk, szerető mennyei Atyánk! Rád bízunk magunkat, és kérünk, hadd örvendezzünk Neked és Veled ezen az ünnepnapon. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 289: 3: Ó, Jézus, élő kút...

Textus: János evangéliuma 7, 46-47

„A szolgák így feleltek: „Ember még így soha nem beszélt, ahogyan ő.” A farizeusok ezt mondták nekik: „Titeket is megtévesztett?”

Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Kinn az utcán, a sokaság között, és benn a nagytanács gyűlésén csak egy valaki mozgatja az eseményeket: Jézus. Ő a téma. Ő áll a középpontban. Személyén, nagy hatású igehirdetésén, jelein és csodás tettein mindenki egyformán csüng. Nem csoda, hisz az ünnep alkalmából mindenki, ott van Jeruzsálemben. Júdea, Galilea, és szerte a környék minden lakosa, feljött Jeruzsálembe az ünnepre. Mégis milyen érdekes, hogy minden ige, amely az Úr szájából származik egyforma, de mindenkire másképp hat. A sokaság véleményt alkot, úgy ahogyan a templomi őrség szolgálói is, valamint a nagytanács tagjai. Megindul a véleményalkotás. Mindenki mondja az elhangzottak után. Hangos Jeruzsálem, utcái feldúlva, egymásnak üzenetve harsogja a sokaság: Ő a próféta. A másik tábor még hangosabban jelenti ki: Nem, nem, Ő a Krisztus! Majd érkeznek az érvek, mert a vélemények ütköznek. Érvek és ellenérvek, mind Jézusról és Jézussal kapcsolatban.

Drága testvérem! Kicsoda számodra Jézus? Az ünnep, a vasárnap, a Jézussal való találkozás pillanata emlékeztet Isten szabadítására. Történt valami, amióta találok Övele. Jézus, igen, Ő nagy hatással volt rám. Jézus, igen, Ő

megváltoztatott. Jézus nélkül, igen, nem volt reményem. Jézus nélkül nem volt barátom. Vélemények. Azok alkotása és ütköztetése. Mindenki másképp gondolkodik, másképp beszél Jézusról. Közben elbeszélnek egymás mellett. Felsorolják az akkori kor lelki vezetőinek a nagy titulusait, de nem ismerik azok igazi tartalmát. Próféta és Krisztus. Hány és hány alkalommal hallottuk Jézussal kapcsolatban ezeket a titulusokat, használjuk is őket személyére alkalmazva, de csak sokszor arra jók, hogy ki mond többet és nagyobbat Jézusról. Krisztuskövetőként is rá akarunk licitálni a másik ajánlatára és nézetére. Keresztyénként is nagyobbat szeretnénk mondani Jézusról. Erőteljesebbet szeretnénk kijelenteni. Máshogyan és másképp akarunk fogalmazni, de a tartalmat és a lényegét nem ismerjük. Puskaaporos hitviták, amelyek mögött minden van, csak épp személyes hit nincs. Lőporos hitpróbák, amelyek nagyokat zengnek Jézusról, de nem értik a fogalmakat és a szavakat. Vélemények. Az én véleményem. A te véleményed, de nem ismered a mennyei Atya igaz és valóságos véleményét: **„Ez az én szeretett Fiam, reá hallgassatok!”** (Mk 9,7) Hogyan kommunikáljuk le személyes hitünket és mások személyes tapasztalatát Jézussal? Véleményalkotással vagy véleményütköztetéssel? A világ nem változott és az ember sem benne. Minden ugyanaz, mert sokszor a vélemény mögött nincs hitbeli meggyőződés. Mások hitéből és mások lelki élményeiből nem lehet jóllakni, drága testvéreim. Jézust és az Ő Igéjének hatalmát személyesen kell mindenkinek megismerni. Igen, Ő Jézus, de mit jelent ez neked személyesen. Nem kell ahhoz teológiai szótárt fellapozni, hogy megfogalmazd kicsoda Jézus. Nem kell ahhoz szakszavakat használni, hogy személyesen ismerd a Megváltót. Elég egy személyes találkozás. Elég egy őszinte beszélgetés. Elég egy ige és egy igen részedről Jézus irányába, hogy megváltozzon minden. Míg nem ismerjük Jézust, addig megtévesztőnek, bolyongónak és hitetőnek tartjuk. Követőit pedig tévelygőknek. A nagytanács tagjai nyilvánosan fellépnek Jézus ellen. Aki nem ismeri Jézust, tudatlannak nevezi követőit.

Ők, a farizeusok szinte ilyen hozzáállással mindenkit megsértettek. Átgázoltak mindenki látásán és gondolkodásán. Nem lehetett véleménye a tudatlan sokaságnak. A dolgukat nem teljesítő templomszolgák szintén tévelygők, és még Nikodémust is azzal vádolják, hogy Ő is galileai, és csak a földijét pártfogolja. A személyes hitnek a kérdése személyeskedésbe csap át. Milyen veszélyes játék ez. A véleményütköztetés személyeskedésbe csap át. Az a drága hit, ami Nikodémus életében egy éjszaka ragyogott fel teli félelemben és titokban (lásd Jn 3,1-10), és amely már itt is továbblép, és többet láttat, de ami majd a nagyszombati eseményeknél gyökerezik meg teljesen (lásd Jn 19,39), az itt pellengérré van állítva.

Átkozott sokaság, mert nem ismeri a törvényt. Megtévesztett szolgák, mert nem fogták el a prófétát és nem vetettek véget Jézus ünnepi prédikációjának. És végül egy, aki közülük való, megbélyegzett taggá válik, mert felszólítja a nagytanácsot az igazságszolgáltatásra. Mindenütt Jézus a téma. Mindenki Őt keresi. (lásd Mk 1,32-39) Mindenki róla akar dicső vagy épp dicstelen himnuszokat zengeni, de úgy, hogy az a másik ember véleményét sérti és bántja. Ki a valódi megtévesztő és a tévelygő? János evangélista nagyon szépen iróniával fűszerezve szemlélteti, hogy az, aki a sokaságra átkot szór, aki nem tudja megbocsátani a templomszolgáknak sikertelen kiküldését, és az, aki gyanakvóan néz saját társára (társaira), az nem akarja hallani és tudni az igazságot Jézusról. Vannak életek, ahol Jézus nem tud gyümölcsöt teremni. Vannak életek, amiket Jézus nem tud megszabadítani. Vannak életek, ahol a szent élet nem más, mint máz. Vannak életek, ahol az Isten kegyelmi ajándéka a Jézus Krisztusban, a mi Urunkban megjelent élet (lásd Róm 6,23), semmire sem elég, mert nem tudják elfogadni és feladni, amiben ők hisznek.

Miért? Mert a törvény ismerete nagyobb a szívükben, mint az Ajándékozó ajándéka. Mert Ő jobban tudja. Mert Ő mélyebben elsajátította. Mert Ő hamarabb tanulta. Mert Ő... Jézus csak ilyen lehet. Jézus csak olyan lehet. A törvénytudó

kategóriákban gondolkodik, ahogyan a Törvény elé adja: tudatlan, átkozott és ítélkező. Az irgalomba fogadott már nem ismeri a kategóriákat, mert Vele minden megtörtént, ami eddig számára felfoghatatlan és érthetetlen volt. Nem tanulta, hanem felülről kapta. Nem elsajátította, hanem csodaként élte át. Nem olvasta, nem számolta ki és nem ragozta túl, hanem érezte, érzékelte, megtapasztalta és megélte az Ige igazságát.

A sokaság, a templomszolgák, a vezetők és a nagytanács tagjai alkotnak. Van véleményük, hitvitáznak, szópárbaj és szócsata zajlik közöttük, de szívük mozdulatlan és arcuk rezdületlen. Hiányzik valami, de legfőképpen hiányzik Valaki, mert Akiről beszélnek, nincs jelen. Aki éppen beszédük tárgya, hiányzik az életükből. Annyit beszélnek Róla, de sajnós nem Vele. Annyit érvelnek Ellene vagy épp Mellette, de sajnós nem Vele. Ahol hiányzik Jézus, ott csak az ajkak tesznek vallást Róla, de a szívüktől ez nagyon távol van. (lásd Mt 15,8) Vigyázz drága testvérem, „minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet (Péld 4,23).” Vigyázz, hogy tudd, hol van Jézus és mit tett érted. Nem kell idehozni, bizonyítani, elfogni és megkötözni, hogy védje meg Magát. Ő elmondta az ünnepi prédikációját, és abban minden benne volt. Egyedül az a fontos, hogy Ő ejtsen rabul, mert akkor már nem sértegetsz másokat és nem mentegetőzöl mások előtt, hanem hitbeli meggyőződéssel vallod: „Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van Tenálad (Jn 6,68).” Egyedül az a fontos, hogy Ő ajándékozzon meg, Ő tereljen a saját aklába, és akkor már nem érvelsz, nem kérdezel, nem nagyokat mondó szájjal válaszolsz, hanem hitbeli meggyőződéssel vallod: „Én Uram, és én Istenem.” (Jn 20,28)

Igaza van Pálóczi Czinke Istvánnak, aki gáztettek helyett szép szóra és szép tettekre okítja saját nebulóit: *„Úgy szólj mindig, hogy meg ne bánd, Nevelt ember senkit se bánt. A jó Istent ne káromold és senkire átkot ne mondj. Ha látnál is rosszat mástól, Őrizkedj az utánzástól. Figyelmezz a kisebbekre, Ne tanítsd őket vétekre.”*

Mily csodás isteni szeretet, és mégis hány életből hiányzik. Mennyire éltető forrás Jézus, és hány életben nem buzog semmi, minden kiapadva. Mennyire tápláló kenyér, Krisztus és hány életet semmi nem tud jóllakatni, minden kevés. Vigyázz, drága testvérem, legyen elég az Ő kegyelme és irgalma. Ámen.

Utóima:

„A tévelygő lelkek észhez térnek, és a zúgolódók levonják a tanulságot (Ézs 29,24).”

„Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja (Jak 1,5).”

„Jákób ezt mondta: [Uram!] Méltatlan vagyok minden hűséges és igaz tetedre, amit szolgáladdal (IMóz 32,11a).”

„Jézus így felelt neki: „Ma lett üdvössége ennek a háznak: mivelhogy ő is Ábrahám fia (Lk 19,9).”

„Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől (Zsolt 18,4).”

„Magasztal, Uram, minden teremtményed, és híveid áldanak téged (Zsolt 145,10).”

„Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya, amely behatol a kárpit mögé, ahova elsőként bement értünk Jézus, aki Melkisédek rendje szerint főpap lett örökké (Zsid 6,19-20).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti az Isten (IIKor 9,7).”

Áldás: Jézus mondja: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” (Jn 7,37-38).” Ámen.

Záró ének: 289:4-10: „Jézus, kegyes király,...”